

Закінчення. Поч. на стор. 1.

З і шкільних років хлопцев виявив великий любов до точних наук: хімії, фізики й особливо – математики. Він залюбки міг усно розв'язати складну задачу. А від спілкування з різними формулами, геометричними теоремами та цифрами одержував велику насолоду.

Тож не дивно, що, закінчивши в рідному селі 8 класів, юнак вирішив обрати професію бухгалтера. І в 1975-му, успішно завершивши навчання у Полтавському технікумі м'ясної промисловості, одержав направлення на Ічнянський завод сухого молока та масла, де й розпочав трудову діяльність рядовим бухгалтером, а відтак назавжди порідився з нашим містом.

Оскільки майже з тих пір я особисто знаю Віктора Павловича, то, мабуть, маю право сказати своє слово про ювіляра, котрий недовзі зустріне своє 60-ліття і прожив 42 роки в Ічні, а 34 з них – очолює підприємство, продукція якого відома на всіх континентах планети.

Молодий фахівець вельми любив свою професію. А ще він прагнув глибоко розібратися в усіх процесах і тонкощах виробництва масла та сухого молока. Працюючись, допитливий, сумлінне ставлення до своїх обов'язків і чудові організаторські здібності допомагали успішно працювати – спочатку бухгалтером, потім заступником головного бухгалтера, відтак – старшим економістом та головним бухгалтером заводу. Збагачений великим практичним досвідом, Віктор Павлович успішно закінчив Тернопільський фінансово-економічний інститут.

Про великий професіоналізм та організаторський талант Віктора Кияновського знали далеко за межами Ічнянщини. І коли 1983 року постало питання, кого призначити директором заводу, кандидатура 25-річного головного бухгалтера Кияновського виявилася беззаперечною. Молодий керівник одразу відчув, що відтепер він відповідає не лише за роботу підприємства, але й за долю кожного підлеглого. Треба було постійно перейматися не тільки невідкладними виробничими проблемами, але й щоденними питаннями життя трудового колективу, які інколи вимагали негайного вирішення. Батьки вчили сина робити людям добро. Сімейне виховання постійно жило в сер-

ці та розширення ринку збуту. Таким чином на реальних основах розпочалася докорінна перебудова господарської діяльності заводу.

З 2000 року молода за найвищими цінами на Чернігівщині підприємству поставляють майже всі райони Придесення, а також Роменський Сумської області й Пирятинський (Полтавщина). Власникам корів акціонерне товариство надає безвідсоткові кредити, і люди поступово розраховуються молоком. А з метою створення на Ічнянщині племінного молочного поголів'я при заводі діє відділ зі штучного запліднення корів. Для кращого збереження молока, яке здає населення, в центральних селах є холодительні установки. Підприємство має свій автопарк, де нараховується близько ста одиниць транспорту (більшість – молоковози). Це дозволяє стабільно доставляти сировину на завод. Одержуючи чималі прибутки, підприємство виділило кошти, щоб збудувати в Ічні торговий дім «Браво», з відкриття якого було працевлаштовано понад 50 осіб, а взагалі протягом останніх років кількість робочих місць на підприємстві – 578. Тут вироблено товарної продукції у порівня-

н клуб «Берег» із кікбоксингу, опікується дитячою футбольною командою. У ході благодійної діяльності відремонтовано три дитсадки, постійно надається продукція будинку ветеранів, придбано для воїнів АТО форму, бронежилети. Завдяки його сприянню на всю Ічню сяють дві маківки Свято-Преображенського храму.

За підсумками 2016 року тренер спортивного клубу «Берег» Олег Кравець визнаний найкращим тренером України. Дуже завдяки Кравцові Кияновському та Олегові Кравцю Ічню добре знають у боксерському світі, вихованці нашого спортивного клубу гідно виступають на міжнародних змаганнях різних рівнів та пропагують Україну.

Віктор Павлович говорить: «Здорова дитина – успішна країна». Він за те, щоб наші діти не тинялися бездільно вулицями в пошуках сумнівних пригод. Нехай ліпше хлопці і дівчата розвивають у клубі спортивні навички й досягають високих результатів на спортивних змаганнях усіх рівнів.

Завдяки вихованцям клубу «Берег» Чернігівська область у 2015 році вперше посіла і командне місце в Україні з боксу. Кароліна Махно – срібна призерка чемпіонату

3 ювілеєм!

РЕФОРМАТОР І БЛАГОДІЙНИК ІЗ ІЧНІ ВІКТОР КИЯНОВСЬКИЙ

ці молодого директора і завжди допомагало у подоланні різних труднощів та незгод. Отже, незважаючи на молодість, Віктор Кияновський зумів опанувати багато секретів керівництва заводом. Батьківські уроки навіть підказували, що слід шукати невичерпні резерви та можливості зниження собівартості продукції.

Підприємство діяло з 1965 року, тож за два десятиліття чимало обладнання вже застаріло й вимагало заміни. Віктор Павлович розумів: аби здійснити докорінну реконструкцію заводу, треба не тільки досконало розумітися на бухгалтерії та економіці, але й цікавитися світовими досягненнями новітнього виробництва та, звичайно, знати тонкощі технологій переробки молочної сировини.

Молодому керівникові було відомо, що переробка молока потребує багато теплоенергії – невідпадково цех, який її виробляє, образно називають «серцем заводу». Тому Віктор Павлович заздалегідь придбав два потужні котли «ДЕ-10/13», кожен із яких за годину давав 10 тонн пари. А коли на завод прокладали газопіп, то за кошти підприємства газифікували четверту частину осель мешканців Ічні, що набагато покращило соціальні умови містян.

Готуючись до реконструкції, директор настільки все обміркував і стратегічно виважив, що не взяв у кредит жодної копійки, а провів реконструкцію заводу за рахунок підприємства. Тут збудували цех із виробництва продукції з незбираного та знежиреного молока і в результаті забезпечили нею не тільки Ічнянщину та Чернігівщину, а ще й виїхали на ринок збуту сусідніх областей – Сумської, Харківської, Київської. Також поспали продукцію до Львова, Миколаєва, Херсона, Генічеська... До реконструкції завод за добу переробляв 165 тонн молока, з якого виготовляли по 7 тонн вершкового масла і знежиреного сухого молока. А коли замінили обладнання та агрегати, то за добу стали переробляти 250 тонн сировини і випускали по 11 тонн вершкового масла і 19 тонн нежирного сухого молока. Оснастили чеськими механізмами й компресорний цех. А для тривалого зберігання виробленої продукції збудували нову низькотемпературну морозильну камеру об'ємом 100 тонн, обладнану американською технікою.

Директор не тільки дбав про те, щоб завод нарощував виробництво продукції та оновлював і вдосконалював технічне обладнання, але й піклувався про підвищення заробітної плати і поліпшення житлових умов підлеглих. Але з розпадом СРСР настали економічні негаразди. У державі розпочалися гармидер та інфляція. Стрімко зростали ціни на бензин, мастильні матеріали, енергоносії та молочну сировину. Багато керівників промислових підприємств розгубилися і не знали, як вихити в таких умовах. Але Віктор Павлович добре знався на бухгалтерії, економіці і технології переробки молочної сировини. Він зумів так налагодити роботу підприємства, що зберіг завод, який вихив у хаосі, що охопив державу.

У 1991 році Віктор Кияновський запропонував узяти завод в оренду у держави. Така новація позитивно позначилася на роботі підприємства. І вже починаючи з 1992 року завод потужно нарощував виробництво продукції та впевнено освоював зовнішні ринки збуту. Того ж року директор ініціював створення відкритого акціонерного товариства. Розробив проект статуту, подав на розгляд до відповідних інстанцій. Пропозиція реформатора з Ічні знайшла підтримку у влади. І в 1993-му на зборах акціонерного товариства Віктора Павловича обрали генеральним директором ВАТ «Ічнянський завод сухого молока та масла».

Талановитий організатор та енергійний реформатор грамотно, уміло й ефективно провів приватизацію підприємства, обравши курс на збереження трудового колективу, збільшення виробництва продук-

Нагорода меценату

Знаний громадський діяч і меценат, депутат Чернігівської обласної ради від Аграрної партії України, голова правління Ічнянського заводу сухого молока та масла Віктор Кияновський став лауреатом міжнародної відзнаки імені Лесі Українки – за визначну благодійну діяльність, а також у зв'язку з ювілеєм – 60-літтям від дня народження. Це почесна нагорода Міжнародного літературного конкурсу де Рішельє (м. Одеса, Україна – м. Франкфурт-на-Майні, Німеччина). Засновники – Міжнародна мистецька асоціація «Глорія» та Міжнародна Академія «АПК» діячі літератури, мистецтва і комунікації. Нашого славного земляка відзначено за поданням Міжнародної літературно-мистецької Академії України, котра сьогодні об'єднує відомих письменників, перекладачів, науковців, журналістів і громадських діячів із 54 держав світу.

Редакція обласної газети «Деснянська правда», Міжнародна літературно-мистецька Академія України щиро вітають видатного Професіонала, яскраву Особистість та чуйну Людину – Віктора Павловича Кияновського зі святом. Зичимо здоров'я, любові, наснаги, нових вершин і всіляких гараздів, дорогих друзів!

30 жовтня відзначає свій 60-річний ювілей шанована людина з великим професійним досвідом, депутат Чернігівської обласної ради, заслужений працівник промисловості України, керівник Ічнянського заводу сухого молока та масла Віктор Павлович КИЯНОВСЬКИЙ.

Шановний ювіляре, прийміть найщиріші вітання. Зичимо міцного здоров'я, особистої щастя, родинного затишку, миру та Божої благодаті.

Нехай завжди Вас супроводжує удача, постійно зігрівася теплом людської вдячності за Ваші добрі справи. Вічної молодості Вашій душі й доброти серцю. Здійснення всіх Ваших планів і сподівань.

Колектив та пенсіонери підприємства

них цінах 2015 року – на 310204,7 тис. грн. а 2016-го – на 314003 тис. грн.

Усе своє свідоме життя Віктор Павлович постійно наполегливо вчиться, він завжди у творчих пошуках. З метою запозичення кращого досвіду побував в Італії, Польщі, Румунії, Франції, Югославії. А в 1995 році їздив до США, де майже місяць стажувався у М'ямському університеті й відчутно поповнив свої знання з маркетингу та менеджменту. Вчився, як раціонально використовувати кожен літр молока й вигідно продати на ринку збуту, а в разі потреби – зуміти захистити інтереси свого підприємства від конкуренції.

Гідно з чинним законодавством у 2002-му підприємство було переіменовано у публічне акціонерне товариство (ПАТ) на чолі з головою правління Віктором Кияновським. Сьогодні Ічнянський завод сухого молока та масла входить у десятку найкращих молочних промислових підприємств в Україні. Своїми смаковими якостями ічнянська продукція відома в усьому світі. Її очолює закуповують країни Азії, Африки, Близького Сходу, Азербайджан, Польща, Латвія та багато інших держав. Такі успіхи на світовому ринку – невідпадкові. Це результат щоденної наполегливої праці Віктора Павловича. Його чутлива рука постійно на пульсі роботи підприємства. Він, ніби диригент великого оркестру, вміло й ефективно керує злагодженим колективом заводу.

Робочий час Віктора Кияновського розписано по місяцях, тижнях, днях, годинах, хвиликах. Комп'ютер підказує, які справи потрібно зробити щодня, щогодинно, а можливо, й терміново усунути певний виробничий недолік.

Більше 15 років Віктор Павлович займається доброчинністю, опікується будинком ветеранів у Кругличполі Ічнянського району, обласною дитячою лікарнею, будинком дитини «Надія» у Прилуках, надає матеріальну допомогу школам, лікарням, дитячим дошкільним закладам, монастирям та храмам, воїнам АТО, окремим громадянам – на лікування хворих. Він – президент молодіжної громадської організації «Спортивний

Европи і світу, а Катерина Роговець здобула бронзову медаль на цих змаганнях. Десятеро спортсменів-ічнянців входять до Національної збірної України з боксу. Віктор Павлович підтримує і знаменити спортсменку, нашу землячку Олену Костевич – олімпійську чемпіонку з кульової стрільби, призерку Олімпійських ігор, чемпіонку світу.

Не залишається поза увагою і сільська молодь. За активної підтримки благодійників діють дві футбольні команди: «Росток-Ічнян» та «Росток-Надія». Віктор Кияновський шефствує і над футбольною командою «Зірка» сусідньої військової частини. Коли розпочалися воєнні дії на сході України, підприємство постійно надає фінансову та продуктову допомогу учасникам АТО й безкоштовно передає нашим воїнам 4 транспортні засоби. Також заводом активно підтримується місцевий волонтерський рух. Тільки 2015 року на цей напрям виділено 180 тис. грн.

Віктор Павлович не забуває і про місцевих авторів, зокрема – учасників районного об'єднання літераторів «Криниця». Завдяки йому видано близько ста книжок різних жанрів. Піклується благодійник і про видання літературно-мистецького альманаху «Ічнянська криниця». Уже 5-й рік поспіль він фінансує книгу досліджень «Сузір'я талантів», де оприлюднено творчі біографії видатних земляків-митців, і дарує видання випускникам шкіл району. У 2016 році коштом доброчинця вишла книга Олеси Реути «Ічнянці в АТО (сто бібісів)», де оприлюднено спогади воїнів-уродженців нашого району про їхню участь у визвольній війні українського народу проти російських окупантів.

Того ж року актив районного об'єднання літераторів «Криниця» запросили на творчий звіт до Національної спілки письменників України. І в тій залі, де свого часу звучали голоси С. Васильченка, П. Тичини, М. Рильського, О. Довженка, Олеси Гончар, ічнянські літератори читали свої твори. А поїздки до столиці профінансували Віктор Кияновський та Микола Вошевичий.

Пишу ці рядки – і згадалося, як майже 30 років тому разом із Віктором Павловичем ми турбувалися про спорудження в Ічні пам'ятника письменникові-земляку Анатолію Дрофаню, а з наближенням 90-річчя від дня народження письменника на будинку, де він жив і працював, установили меморіальну дошку. Клопоталися ми з Віктором Кияновським і про встановлення меморіальної дошки на приміщенні Буріської сільської школи, котру 1941 року закінчив наш земляк Петро Басанець.

Виробничі успіхи заводу та велика безкорислива доброчинна діяльність Віктора Павловича створили йому велику повагу й авторитет. З 1983 року Віктора Кияновського обирають депутатом міської, районної рад. Він – депутат Чернігівської обласної ради чотирьох скликань. У 2000-му удостоєний звання лауреата Міжнародного Відкритого Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна». У 2006 році – звання заслуженого працівника промисловості України.

За активну участь у громадському житті й меценатство, що помітно сприяє розвитку в нашому районі освіти, культури та спорту, у 2014-му Віктор Кияновський відзначений званням «Почесний громадянин Ічні». А з 2015 року за велику благодійну діяльність і вагомий внесок у розвиток української літератури, культури й духовності він отримав міжнародні літературно-мистецькі премії ім. М. Гоголя «Тріумф», ім. Г. Сковороди, ім. П. Куліша й медалі І. Мазепи та О. Довженка Міжнародної літературно-мистецької Академії України.

За плечима Віктора Павловича – 42 роки самовідданої праці на Ічнянському заводі. З них 34 він очолює підприємство і має репутацію керівника, який дотримується слова та взятих на себе зобов'язань. За самовіддану працю й уміле та ефективне керівництво підприємством Віктор Павлович отримав чимало різних почесних відзнак. Але залишився скромною і широкою людиною. Як керівник він ніколи не давав своїм авторитетом на підлеглих, не хизувався своєю владою, не возвеличував одних і не тиснув на інших. Завжди намагався бути уважним та доброзичливим до відвідувачів і працівників заводу.

Мабуть, не дуже багато в Україні людей, у чиїх трудових книжках за все життя – запис лише одного підприємства. Цікаво, що така ж сама відмітка і у його дружини Ольги Ми-

колаївни, адже все своє життя вона працювала на заводі майстром цеху виробництва масла, звідси й пішла на пенсію за віком.

Чудове подружжя назавжди поріднилися з Ічню, тут у них народилися дві доньки – Юлія і Вікторія, тут дівчата виросли, закінчили школу, звідси пішли у широкий світ. Батьки дали донькам вищу освіту, старша – Юлія – пішла батьковою стежкою і працює економістом, а Вікторія – юристом. Віктор Павлович та Ольга Миколаївна дідкались у онуків – трьох гарненьких дівчаток: Дашу, Варю та Кіру.

У районі Віктора Павловича дуже поважають і люблять, тягнуться до нього як до мудрого та справедливого керівника. Нашому місту вельми пощастило, що тут виростала і змужніла неординарна та яскрава особистість, талановитий організатор, реформатор і щирої благодійник.

Не може не згадати, що свого часу в Ічні успішно працювали спиртний та консервний заводи, де виробляли високоякісну продукцію й відправляли за кордон. Але коли в державі розпочався хаос, на тих заводах не знайшлося такого лідера-реформатора, як Віктор Кияновський, котрий зумів як згуртувати навколо себе людей та повести шляхом збереження підприємства. Отже, як наслідок, два наші високопродуктивні потужні заводи припинили своє існування.

Віктор Павлович постійно у творчих пошуках і шукає резерви та можливості, щоб випускати продукцію, яка зможе конкурувати на ринках збуту. Він знає, що аграріям у багатьох державах додають дотації і вони перебувають у кращому становищі, ніж наш завод. Отже, котельний цех підприємства керівник переобладнав під споживання 85-95 відсотків торфу, котрий добувають на Чернігівщині, що значно здешевлює енергозабезпечення заводу.

Віктор Павлович народився та виріс у селі. Він щиро відданий Україні. І говорить: «Ми живемо у надто складний час для нашої економіки, для виробництва та бізнесу, тому що держава не приділяє належної уваги розвитку аграрного сектору. У багатьох країнах світу підтримують аграріїв, виділяють дотації, але українське село позбавлене такої можливості. І замість того, щоб матеріально підтримувати аграріїв, урядовці планують продати землі. Але село й ми категорично проти такої політики. Адже з продажем землі є ризик втратити державу. Ми повинні берегти і цінувати найдорожчий скарб нашого народу – землю. Бо 25 відсотків світових запасів чорнозему – в нашій Україні».

У Віктора Павловича є улюблений вислів: «Люблю робити людям добро, працювати так, аби моя рідна Україна швидше стала економічно багатшою, а народові житиметься значно краще».

Ічнянці вельми пишаються тим, що продукція нашого заводу знана на всіх континентах планети, її експортували майже до сорока країн світу. І якщо в нашій державі буде більше таких умілих керівників-реформаторів, як Віктор Кияновський, то й Україна стане економічно багатшою, а народові житиметься значно краще.

Отже, 30 жовтня 2017 року виповниться 60 літ голові правління Ічнянського заводу сухого молока та масла, великому реформаторові, мудрому керівникові й насамперед – щирій та добрій людині

Вікторів Павловичу КИЯНОВСЬКОМУ. Уся Ічнянщина щиро вінує ювіляра. Дякуємо за Вашу натхненну працю та вміле керівництво знанням у усьому світі підприємством. Зичимо міцного здоров'я та активного довілліття. З роси і води Вам!

Станіслав МАРИНЧИК
м. Ічня

Виставка

«Любов до життя розквітнула на полотні»

У «Мистецькій віталії» Чернігівської ОУНБ ім. В. Г. Короленка відкрилася виставка вишитих робіт «Любов до життя розквітнула на полотні» чернігівської майстрині Віри Шевченко – до 90-річчя від дня її народження.

Віра Іванівна народилася 10 квітня 1927 року в Сунках Київської області. У 1944-му з сім'єю переїхала жити до Чернігова. Отримала вищу освіту в Чернівецькому державному університеті за спеціальністю «біохімія-біолог». Із 1953 року працювала лікарем-лаборантом, пізніше завідувала клінічною лабораторією міської лікарні № 1. У 1990 році перейшла до міської лікарні № 2 у біохімічну лабораторію. Усе своє життя вела активну громадську та суспільну діяльність. Займалася посаду секретаря в Республіканському товаристві лікарів-лаборантів.

Віра Іванівна вишиває з 12 років. У 1952-му закінчила курси вишивання художньою гладдю в Чернівцях. Активну творчість розпочала у 80 років. Брала участь у виставках із рукоділля та художньої творчості в Чернігівському літературно-меморіальному музеї-заповіднику Михайла Коцюбинського, Арт-клубі, Палаці дітей та юнацтва, міських лікарнях. У майстрині багато робіт, виконаних із використанням таких технік, як хрест і болгарський хрест, гладь, мережка, рішель та ін.

Віра Іванівна має велику талановиту родину, в якій вишивають усі: від старшого до молодшого. Окрім вишивки захоплюється шиттям, в'язанням (спицями та гачком), кулінарією, багато читає.

На виставці «Любов до життя розквітнула на полотні» представлено близько 80 вишитих картин майстрині за 2015-2017 роки й роботи її доньки Ірини Капирі та онучок Ксенії і Юліани Чаусових. На вернісажі Було представлено також рушники та серветки, вишиті Вірою Іванівною.

Захоплення вишиванням у жінки почалося з картини «Ірис» (біло-сині та біло-фіолетові квіти на чорному тлі), а «наймолодший» у її доробку витвір – велика поетична робота під назвою «Сороки». Для майстрині її картини – це не тільки копійка праці, але водночас і ліки, так званий «бальзам для душі».

Теплі вітальні слова на адресу Віри Іванівни прозвучали від чернігівських майстринь, зокрема – Ольги Кочановської, голови Чернігівського міського клубу творчої інтелігенції «Оберіг-Чернігів»: «Ці роботи надихають, але більше захоплює сама мисткиня. Один японський учений сказав, що людина живиться не їжею, а радістю, бо саме радість додає здоров'я, нових сил та можливостей. Оглядаючи виставку, розумієш, що Віра Іванівна знає про цей секрет довголіття і черпає свої сили з позитивного настрою та творчого натхнення».

Фото Віктора КОШМАЛА

Рідні майстрині подякували їй за те, що вона прищепила любов до вишивання своїй великій родині – доньці, онучкам, племінниці. Дочка Ірина додала: «Кажуть, що найщасливіші з людей – це ті, котрим ніколи. Нема коли хворіти, страждати, займатися нецікавими справами. Нашій мамі та бабусі ніколи думати про погане, бо вона захоплюється вишиванням. Дай Боже, щоб наша рідненька залишалася такою ще довгі роки».

Овільєйна виставка Віри Шевченко дуже різноманітна: тонке відчуття краси й вишуканості, відображення у вишитих пейзажах та екстравагантних дамах, поєднання з гумором і милими тваринками. Колектив ЧОУНБ імені В. Г. Короленка приєднуються до привітання на адресу майстрині та запрошуює всіх мешканців і гостей міста долучитися до прекрасного, завдявши на виставку вишитих картин.

Катерина СКРИПА

Запрошуємо безробітних жінок до клубу «Берегиня»

В и розумна та ініціативна жінка, яка прагне розвиватися, вдосконалюватися і стати успішною, але безробітна? Тоді служба зайнятості запрошує вас до жіночого клубу «Берегиня», нещодавно створеного в Чернігівському районному центрі зайнятості. Фахівці безкоштовно допоможуть вам виявити й розкрити свої здібності і таланти, зокрема опанувати техніки сучасного рукоділля, професійно самовизначитися, набутти впевненості у власних силах. А ще – навіть правильно презентувати себе на ринку праці задля успішного працевлаштування.

Жіночий клуб «Берегиня» – це місце дружнього спілкування та обміну досвідом, а також нових знайомств і цікавих зустрічей. До проведення занять залучаються успішні жінки-підприємниці, психологи, майстри різних ремесел. На вас, шановні пані, чекають заняття у групах та парами, тематичні дискусії, рольові вправи, тренінги, презентації, майстер-класи під керівництвом народних умільців, зокрема з вишивки, писанкарства, бісероплетіння, створення ляльки-мотанки тощо.

Засідання жіночого клубу «Берегиня» відбуваються у Чернігівському районному центрі зайнятості, розташованому за адресою: м. Чернігів, вул. Шевченка, 95-Б. Телефон для довідок – 60-64-36.

Чекаємо вас у «Берегині»!